

рохы яйца. Тѣ са смаяхъ много кога видѣхъ чето водено бистро нещѣ бѣше побѣляло кат млѣко, и, както то, тѣй и жълтото топче бѣхъ са сгѣстили. Кога си похапнахъ, споредъ както имъ показа болярката, тѣнкытѣ порѣзанчета потопѣны въ яйцата, тѣ отрупахъ съ похвали това сладко ѣстие. „Най-смѣшно е туй, казвахъ тѣ, дѣто яйцето е и паничка и госба. А каква е хубава и чиста тази смѣса отъ бѣло и жълто! Какъ скоро са сготва безъ голѣма масторія и безъ много протвене! И за болнытѣ надали може са намѣри пѣ-евтена и угодна госба“.

Нейна милость счюпи сетнѣ яйца въ врѣло масло и съ лѣжица гы извади та гы наслага едно по едно въ една разлата сѣдина. И туй ѣстие гостенкытѣ неможахъ да го нахвалятъ, както и първото.

Най-подиръ донесохъ салата. Добрѣ опѣчени и произтудены яйца носеше Куно въ една паница. Хрулнало му да пострѣсне гостенкытѣ, за туй безъ надѣзень изпуснѣ яйцата, които са търкулнахъ по земята; а женытѣ оплашены, извикахъ: „тюхъ! отидохъ хубавытѣ яйчица!“ Но колко са смаяхъ кога видѣхъ болярката да гы събира пакъ цѣлы и да имъ беле черупкытѣ! Стори имъ са че чудо